Iran Varzeshi Newspaper

iranvarzeshii

www.INN.ir/sport

• یکشنبه ۸ آذر ۱۴۰۵ • ۱۹ جمادی‌الثانی ۱۴۴۸
• سال سی‌ام • شماره ۸۲۷۶

ایران ورزشی

• صاحب امتیاز: خبرگزاری جمهوری اسلامی
• مجری: مؤسسه فرهنگی و مطبوعاتی ایران
• رئیس هیأت مدیره: صادق حسین جابری انصاری
• مدیرعامل و مدیر مسئول : علی متقیان
• سردبیر ارشد مؤسسه: هادی خسرو شاهین
• سردبیر ایران ورزشی: علی جوادی
• تلفن: ۱۴-۸۸۵۰۴۱۱۳ • نمابر: ۸۴۷۱۱۱۷۳
• چاپ: چاپخانه مؤسسه جام جم
• سازمان آگهی‌ها: ۱۸۷۷ - ۸۸۵۰۱۳۰۰ - ۸۸۷۴۶۵۸۳
• امور مشترکین: ۸۸۷۴۸۸۰۰ - ۸۸۵۲۱۹۵۴
• نشانی: تهران، خیابان خرمشهر، شماره ۲۰۸
• صندوق پستی: ۵۳۸۸-۱۵۸۷۵

قول مساعد فدراسیون برای حمایت از گل‌محمدی

یحیی گل‌محمدی پس از چند مرحله استعدادیابی و تماشای مسابقات فوتبال، دیروز در نشستی با حضور مسئولان فدراسیون، برنامه‌های پیش‌روی تیم ملی امید را بررسی کرد.

گل محمدی سرمربی تیم ملی امید ایران پس از تماشای مسابقات لیگ یک و لیگ امیدهای تهران و همچنین حضور در یزد برای تماشای دیدار چادرملو اردکان و مس شهربابک، دیروز در دفتر خود در مرکز ملی فوتبال حاضر شد تا همچون روزهای گذشته درباره جزئیات استعدادیابی با دستیاران خود نشست داشته باشد.

گل‌محمدی علاوه بر جلسه با دستیاران خود میزبان حامد مومنی سرپرست دبیرکلی و محمدرحمان سالاری عضو هیأت‌رئیسه فدراسیون فوتبال بود تا درباره آخرین روند آماده سازی این تیم و برنامه‌های پیش رو با آنها گفت‌وگو داشته باشد. در این نشست مومنی ضمن قول مساعد برای پیگیری امور مدنظر کادرفنی برای آمادگی هرچه بیشتر تیم ملی المپیک از تأیید و ابلاغ اجرای تمام برنامه‌های تیم ملی امید و امکانات مورد نظر خبر داد.

سوژه

پیگیری جدی گل‌محمدی از لیگ‌های پایه و لیگ آزادگان

اکتشاف در معدن طلا

لیگ یک فوتبال ایران سال‌هاست زیر سایه لیگ برتر قرار دارد؛ رقابتی که اگرچه از نظر پوشش رسانه‌ای، امکانات، کیفیت زمین‌ها و جذابیت اقتصادی قابل مقایسه با سطح اول فوتبال کشور نیست، اما می‌تواند یکی از مهم‌ترین منابع تأمین بازیکن برای تیم‌های ملی پایه باشد. در شرایطی که بسیاری از نگاه‌ها به بازیکنان شناخته‌شده لیگ برتر معطوف شده، در لیگ آزادگان فوتبالیست‌هایی حضور دارند که شاید هنوز فرصت بازی در سطح اول فوتبال ایران را پیدا نکرده‌اند، اما از نظر فنی و ظرفیت پیشرفت می‌توانند گزینه‌های قابل توجهی برای آینده فوتبال کشور باشند.

تفاوت مهم لیگ یک با لیگ برتر، فقط در سطح فنی مسابقات نیست؛ بلکه در میزان دیده‌شدن بازیکنان هم تفاوت قابل توجهی وجود دارد. بازیکنی که در یک تیم مدعی صعود یا حتی مجموعه‌ای کم‌امکانات در لیگ آزادگان عملکرد خوبی دارد، ممکن است به اندازه بازیکنی با کیفیت مشابه یا حتی پایین‌تر، در یک تیم لیگ برتری مورد توجه قرار نگیرد. پوشش رسانه‌ای محدودتر، نبود آمار و اطلاعات جامع، ضعف شبکه‌های استعدادیابی و تمرکز بیشتر رسانه‌ها بر باشگاه‌های بزرگ باعث شده بخشی از ظرفیت فوتبال ایران در این سطح کمتر دیده شود. در چنین شرایطی، حضور کادر فنی تیم ملی امید در مسابقات لیگ یک می‌تواند اتفاق مهمی باشد. یحیی گل‌محمدی تنها به تماشای مسابقات لیگ برتر اکتفا نکرده و دستیارانش هم مأموریت پیدا کرده‌اند دیدارهای لیگ آزادگان را از نزدیک دنبال کنند. ابراهیم میرزاپور و عماد مهاجری از جمله اعضای کادر فنی بودند که مسابقات هفته دهم لیگ یک را زیر نظر گرفتند تا بازیکنان مستعد این رقابت‌ها را ارزیابی کنند. قرار است گزارش‌های فنی این مشاهدات در اختیار سرمربی تیم امید قرار بگیرد. علاوه بر این گل‌محمدی به شدت پیگیر فوتبال پایه است تا از تیم‌های تهرانی بازیکن خوب کشف کند و با توجه به اینکه هیأت فوتبال استان تهران از تمامی بازی‌ها فیلم ضبط می‌کند، گرفتن و ارزیابی این فیلم‌ها قطعاً می‌تواند به پروسه استعدادیابی یحیی کمک شایانی کند.

البته استعدادیابی صرفاً به معنای تماشای چند مسابقه و انتخاب بازیکنی نیست که در یک بازی عملکرد درخشانی داشته است. کادر فنی باید شرایط سنی، کیفیت تصمیم‌گیری، توانایی اجرای وظایف تاکتیکی، ثبات عملکرد، قابلیت یادگیری و حتی ظرفیت ذهنی بازیکنان برای حضور در رقابت‌های بین‌المللی را بررسی کند. ممکن است بازیکنی در لیگ یک آمار گلزنی خوبی داشته باشد، اما برای بازی در ساختار تیم ملی امید به زمان بیشتری برای پیشرفت نیاز داشته باشد. بنابراین این بازیکنان هرچه زودتر باید کشف و دور هم جمع شوند تا برای جام ملت‌های زیر ۲۳ سال مهیای حضور در رقابت‌های حساسی مثل جام ملت‌های آسیا شوند. اصولاً استعدادیابی به این معناست که سرمربیان و صاحب اختیاران به سراغ لیگ‌ها و جاهایی بروند که هیچ کس سراغی از آنها نمی‌گیرد و حالا شاید برای اولین بار است که یک مربی اینچنین پیگیر لیگ یک و لیگ‌های پایه است که امید می‌رود مقطعی نباشد. اگر حضور کادر فنی در مسابقات لیگ یک به یک برنامه مستمر و نظام‌مند تبدیل شود، شاید بخشی از استعدادهایی که سال‌ها زیر سایه فوتبال پرزرق‌وبرق لیگ برتر باقی مانده‌اند، بالاخره فرصت حضور در سطح ملی را پیدا کنند. بی‌شک لیگ‌های دسته پایین و به ویژه لیگ‌های پایه معدن ستاره‌های آینده است که نباید از آن غافل شد.

مقایسه فوتبال ایران با آسیایی‌ها در پروژه استعدادیابی

آنها استعداد می‌سازند، ما دنبال استعداد می‌گردیم!

درحالی که یحیی گل‌محمدی و دستیارانش برای شناسایی استعدادهای تازه به ورزشگاه‌های لیگ برتر، لیگ یک و رده‌های پایه می‌روند، تجربه کشورهای آسیایی نشان می‌دهد کشف بازیکن زمانی نتیجه می‌دهد که به یک نظام مستمر برای پرورش وصل شود.

اگر تجربه ژاپن، ازبکستان و برنامه‌های توسعه فوتبال در آسیا را کنار کاری بگذاریم که امروز در تیم امید ایران شروع شده، تفاوت اصلی در یک نکته خودش را نشان می‌دهد، آنها استعدادیابی را از یک مأموریت مقطعی به یک ساختار دائمی تبدیل کرده‌اند.

در ژاپن، استعدادیابی از انتخاب چند بازیکن برای تیم ملی فراتر رفته است و به تیم‌های ملی، پرورش بازیکنان پایه و آموزش مربیان توجه دارند. ژاپنی‌ها معتقدند انتخاب زودهنگام به معنای تضمین آینده یک بازیکن نیست و بازیکنانی که دیرتر رشد می‌کنند هم باید فرصت دیده‌شدن داشته باشند. ازبکستان نمونه نزدیک‌تری برای مقایسه با فوتبال ایران است؛ کشوری که از فوتبال ایران به مراتب عقب‌تر بود اما در سال‌های اخیر توسعه فوتبال پایه را به یکی از اولویت‌های خود تبدیل کرده است. این کشور با کمک تجربه مربیان ژاپنی، از جمله تتسویا تسوچیدا، به دنبال تقویت آکادمی‌های منطقه‌ای و یکسان‌سازی کیفیت آموزش بوده است. طبق گزارش فدراسیون فوتبال ژاپن در سال ۲۰۲۲، ازبکستان ۱۴ آکادمی منطقه‌ای داشت که بازیکنان ۱۱ تا ۱۷ سال را زیر پوشش قرار می‌دادند.

این برنامه به همان جا محدود نمانده است. در مصوبه سال ۲۰۲۵ ریاست جمهوری ازبکستان، دیجیتالی کردن فرآیند شناسایی و انتخاب استعدادها و ایجاد یک سامانه ملی اطلاعات فوتبال مورد تأکید قرار گرفت؛ سامانه‌ای که قرار است امکان پایش فعالیت آکادمی‌ها و ثبت شاخص‌های پزشکی و جسمانی بازیکنان را فراهم کند. حتی در روزهای اخیر هم سمیناری برای آموزش روش‌های نوین استعدادیابی به متخصصان آکادمی‌های ملی و منطقه‌ای این کشور برگزار شده است.

در سطح قاره هم این موضوع به دغدغه مشترک فدراسیون‌ها تبدیل شده است. فیفا در سال ۲۰۲۳ با حضور ۸ فدراسیون آسیایی از جمله ژاپن، ازبکستان، کره‌جنوبی، استرالیا و قطر، کارگاهی برای تدوین برنامه‌های بلندمدت توسعه استعداد برگزار کرد. محور گفت‌وگوها فقط شناسایی بازیکن نبود؛ ارتباط با آکادمی‌ها، آموزش مربیان و ساختن مسیر مشخص برای رسیدن بازیکنان به تیم ملی هم در دستور کار قرار داشت.

اگرچه خیلی دیر است اما اقدام یحیی گل‌محمدی و دستیارانش برای تماشای مسابقات لیگ برتر، لیگ یک و رده‌های پایه می‌تواند شروعی مثبت باشد؛ به‌خصوص اگر دایره انتخاب را از بازیکنان شناخته‌شده فراتر ببرد و استعدادهای کمتر دیده‌شده را هم وارد فهرست کند. چرا فراتر از آسیا برویم؛ ژاپن و ازبکستان نشان می‌دهند که آینده تیم ملی را نمی‌توان فقط با تماشای چند مسابقه ساخت؛ آینده محصول یک برنامه پیوسته است که باید استمرار داشته باشد. امید است که اقدام گل‌محمدی تلنگری باشد و مسئولان هم در این زمینه نگاه خود را تغییر دهند.

ستاره‌سازی یحیی و رفقا به جای جمع‌آوری ستاره‌ها

شکار استعداد برای پایان حسرت المپیک

گزارش ویژه

فائزه زمانی
خبرنگار

عکس: فدراسیون فوتبال

تیم ملی امید سال‌هاست که روی یک دور باطل حرکت می‌کند؛ تیمی که در هر دوره با وعده پایان دادن به حسرت المپیک تشکیل می‌شود، با نام‌های بزرگ و امیدهای فراوان به میدان می‌رود و سرانجام، با ناکامی و انبوهی از پرسش‌های بی‌پاسخ به خانه برمی‌گردد. حالا پس از چندین نسل ناکام و تغییرات پی‌درپی روی نیمکت، نوبت به یحیی گل‌محمدی رسیده تا شاید او فرشته نجات این تیم باشد. مربی‌ای که ظاهراً قصد ندارد مسیر همیشگی را تکرار کند و از همان ابتدای کار، به‌جای انتظار برای تشکیل اردو و انتخاب چند نام آشنا، به همراه دستیارانش با جدیت لیگ‌های مختلف را زیر ذره‌بین برده و رصد می‌کند.

گل‌محمدی و دستیارانش در هفته‌های اخیر به تماشای مسابقات لیگ برتر، لیگ یک و رده‌های امید رفته‌اند و گویا برنامه دارند این روند را تا جام ملت‌های آسیا زیر ۲۳ سال ادامه دهند تا شاید بتوانند از دل همین لیگ‌ها استعدادهای نوظهوری را کشف کنند؛ کاری که کارشناسان بارها به‌دلیل انجام نشدن آن، از قلعه‌نویی انتقاد کرده‌اند. حضور اعضای کادرفنی امید در شهرهای مختلف و بررسی بازیکنان واجد شرایط سنی نشان می‌دهد سرمربی جدید امیدها به‌دنبال گسترده‌تر کردن دایره انتخاب‌های خود است. این بار قرار نیست تیم امید به چند بازیکن شناخته‌شده و ستاره‌های حاضر در لیگ برتر بسنده کند، بلکه قرار است بازیکنانی که شاید هنوز نام چندانی در فوتبال ایران ندارند، فرصت دیده شدن پیدا کنند.

نکته مهم این است که بخشی از بازیکنانی که امروز در فهرست استعدادهای تیم امید قرار می‌گیرند، ممکن است در چرخه بعدی رقابت‌ها از شرایط سنی لازم خارج شوند. به همین دلیل، او و همکارانش باید از همین حالا بازیکنانی را شناسایی کنند که در دو سال آینده نیز امکان همراهی تیم را داشته باشند؛ فوتبالیست‌های ۱۹ و ۲۰ ساله‌ای که بتوانند به‌تدریج به ستون‌های نسل بعدی امیدها تبدیل شوند. اگر قرار است طلسم چند دهه‌ای فوتبال ایران شکسته شود، شاید این بار باید به‌جای جمع کردن چند نام بزرگ در آستانه مسابقات، از مدت‌ها قبل به فکر ساختن یک تیم واقعی بود؛ اندیشه‌ای که ظاهراً یحیی به آن رسیده است.

از طرف دیگر، تجربه دوره‌های گذشته نیز نشان داده که داشتن بازیکنان مطرح لزوماً به معنای داشتن یک تیم موفق نیست. تیم امید تحت هدایت حسین عبدی نمونه‌ای از همین مسأله بود؛ تیمی که با وجود برخورداری از چهره‌های شناخته‌شده، نتوانست انتظارات را برآورده کند و سرانجام با ناکامی و البته حاشیه‌های فراوان، دست خالی از بازی‌های آسیایی ناگویا برگشت. بی‌شک ستاره‌ها می‌توانند کیفیت یک تیم را بالا ببرند، اما بدون هماهنگی، ساختار تاکتیکی، شناخت متقابل و برنامه‌ریزی بلندمدت، کنار هم قرار گرفتن آنها الزاماً به ساخت یک تیم برنده منجر نمی‌شود، بلکه درنهایت باعث می‌شود هرکس درون زمین ساز خودش را بزند.

حالا گل‌محمدی در شرایطی مسئولیت این تیم را پذیرفته که جام ملت‌های زیر ۲۳ سال آسیا قرار بود دی‌ماه سال آینده برگزار شود، اما با توجه به تعویق جام ملت‌های آسیا ۲۰۲۷، احتمال تعویق این رقابت‌ها نیز وجود دارد. هرچند تعویق احتمالی می‌تواند فرصت بیشتری برای آماده‌سازی فراهم کند که البته ارزش این فرصت به نحوه استفاده از آن بستگی دارد. یحیی می‌تواند از این زمان برای بازسازی تدریجی تیم، شناسایی استعدادهای کمتر دیده‌شده و شکل دادن به یک هسته جوان استفاده کند؛ به‌شرط آنکه برنامه‌اش به چند هفته حضور در ورزشگاه‌ها و فهرست کردن نام بازیکنان محدود نماند.

تیم امید ایران بیشتر از آنکه به یک سرمربی تازه نیاز داشته باشد، به تغییر نگاه احتیاج دارد. یحیی گل‌محمدی حالا فرصت دارد بار دیگر با تیم امید توانایی‌هایش را ثابت کند؛ چیزی که پیداست، این است که او پروژه جدیدی را استارت زده؛ پروژه‌ای که در آن ستاره‌سازی مهم‌تر از ستاره جمع‌کردن است. شاید همین رویکرد بتواند طلسم ۵۲ ساله تیم امید برای رسیدن به المپیک را بشکند.

> یحیی می‌تواند از این زمان برای بازسازی تدریجی تیم، شناسایی استعدادهای کمتر دیده‌شده و شکل دادن به یک هسته جوان استفاده کند؛ به‌شرط آنکه برنامه‌اش به چند هفته حضور در ورزشگاه‌ها و فهرست کردن نام بازیکنان محدود نماند

نوه‌های من هم درگیر چرخه معیوب استعدادیابی هستند

قاسمپور: در فوتبال ما همه حاضری خور هستند

سؤال و جواب

در حالی که تیم امید فوتبال ایران بیش از پنج دهه است در حسرت صعود به المپیک مانده، حالا ابراهیم قاسمپور معتقد است مشکل اصلی این تیم نه کمبود استعداد، بلکه چرخه معیوب استعدادیابی، پول‌محوری در فوتبال پایه و بی‌مسئولیتی مدیرانی است که حاضر به ریسک کردن روی جوان‌ها نیستند. پیشکسوت فوتبال ایران با حمایت از رویکرد یحیی گل‌محمدی برای کشف استعدادها از دل لیگ‌های مختلف، تأکید می‌کند که فوتبال ایران به‌جای جمع‌آوری ستاره‌های آماده، به ستاره‌سازی نیاز دارد؛ مسیری که البته بدون حمایت فدراسیون و باشگاه‌ها به نتیجه نخواهد رسید. قاسمپور در گفت‌وگو با ایران ورزشی، از تجربه تلخ نوه‌هایش در چرخه معیوب استعدادیابی، پولی شدن فوتبال پایه و دلایلی گفت که باعث شده استعدادهای زیادی پیش از رسیدن به فوتبال حرفه‌ای از بین بروند.

در سال‌های قبل سرمربیان تیم امید دنبال جمع‌آوری ستاره‌ها بوده‌اند اما حالا گل‌محمدی دنبال ستاره‌سازی است، این موضوع چقدر می‌تواند به پایان ناکامی‌های تیم امید کمک کند؟

بسیار از این اتفاق خوشحالم که یحیی و دستیارانش لیگ‌های مختلف را رصد می‌کنند و دنبال این نیستند که از چند تیم خاص، بازیکن به اردو دعوت کنند. در ایران استعدادهای زیادی وجود دارد اما خیلی از آنها از امکانات لازم برخوردار نیستند و از طرفی هم همه چیز در فوتبال پایه و آکادمی‌ها مادی شده است. دو نوه دارم که هردو فوتبالشان خوب است، هرکجا برای بازی یا تست می‌روند سفارششان را نمی‌کنم اما گاهی زنگ می‌زنم و تأکید می‌کنم که به‌خاطر نام پدربزرگشان که من هستم، حق بچه‌های دیگر را پایمال نکنید. البته که حرمت ما را هم نگه نداشتند. با من تماس گرفتند که به گردن ماحق دارید و کلی تملق اما نوه‌ام می‌گوید فقط پنج دقیقه برای من وقت گذاشته و در نهایت گفته‌اند لیست‌مان را بسته‌ایم. آنها به این موضوع نگاه می‌کنند که من در دوران فوتبالم سالم بوده‌ام و اهل باج و رشوه دادن نیستم و الان هم اگر بخواهند نوه من را در تیم بگذارند از دو سر سوخت است؛ چرا که هم می‌گویند نوه قاسمپور را انتخاب کرده‌اند و هم نمی‌توانند از او پولی بگیرند چون می‌دانند که اهل زدوبند نیست. یعنی می‌خواهم بگویم من هم از این قاعده مستثنی نیستم و نوه‌های من هم درگیر چرخه معیوب استعدادیابی هستند. امیدوارم یحیی بگردد و حق را به حق‌دار بدهد.

در این سال‌ها استعدادیابی تا چه اندازه قربانی مسائل مادی شده است؟

همه جا پولی شده است اما خیلی از خانواده‌ها توانایی مالی ندارند. نوه من در تیمی بازی می‌کرد که اسم نمی‌برم. علاوه بر شهریه که خرج زمین و توپ و کاور و فلان می‌شود، برای سه روز اردوی رده امید این تیم، ۱۰ میلیون خواسته‌اند که خب پولی نیست اما او به من نگفت و این پول را نداده و پیراهن تیم امید را از او گرفته‌اند(با خنده). امیدوارم گل‌محمدی کنکاش کند و بچه‌های محرومی که توان مالی ندارند و حیف می‌شوند را پیدا کند. وقتی لیگ را می‌بینم، حالم به‌هم می‌خورد چرا که یک بازیکن خلاق نداریم و همین شده که فوتبال ما به چه کنم چه کنم افتاده است.

چرا مربیان تیم امید در این ۵۰ سال دست به چنین کاری نزده بودند؟

در فوتبال ایران همه آماده‌خور هستند و کسی ریسک نمی‌کند. از طرفی ترس از استعدادیابی و عدم نتیجه وجود دارد. مدیریت ضعیف، فوتبال را به این روز انداخته است. کسی نمی‌تواند تبعات استفاده از جوان‌ها را گردن بگیرد. امیدوارم یحیی یا کاری را نکند، یا کاری که می‌داند درست و اصولی است را انجام دهد. در مملکت ما آدم سالم جایی ندارد اما حتی اگر او با این پروسه نتیجه نگیرد، امثال من از او حمایت می‌کنند.

عده‌ای اعتقاد دارند این پروسه هم بی‌فایده است چرا که در نهایت باشگاه‌ها این استعدادها را هم در اختیار اردوهای تیم امید قرار نمی‌دهند.

فدراسیون، بانی و مسئول این کار است که به گل‌محمدی کمک کند. او با این کار نشان داده که می‌خواهد تغییر و تحول ایجاد کند. اگر قرار باشد گل‌محمدی در این راه قدم بردارد اما باشگاه‌ها جلوی پایش سنگ بیندازند، کاری انجام نمی‌شود. باید به باشگاه‌ها القا شود که تیم ملی در هر رده‌ای اولویت است. باشگاه‌ها در این سال‌ها کم‌کاری کرده و بخشی از چرخه معیوب توجه به استعدادها را رقم زده‌اند. باشگاه‌های مطرح ایران در این سال‌ها اصلاً توجهی به رده پایه و جوانگرایی نداشته‌اند. اگر همین باشگاه‌ها تیم‌های پایه خوبی داشتند، این همه پول خرج قرارداد برای جذب بازیکن نمی‌کردند. قطعاً اگر این کار را کرده بودند، دست یحیی بازتر بود و با دید بهتر می‌توانست انتخاب کند. باید در تمامی باشگاه‌ها و رده‌ها گروه استعدادیاب وجود داشته باشد و حتی از کوچه پس‌کوچه‌ها استعداد پیدا کنند.

مصاحبه

بدون بازیکن و بازی تدارکاتی، فرگوسن هم موفق نمی‌شود

مهدوی: تیم امید قربانی چرخه معیوب مدیریتی است

محمدرضا مهدوی، پیشکسوت فوتبال ایران با اشاره به انتخاب یحیی گل‌محمدی به عنوان سرمربی تیم امید، این انتخاب را باعث افتخار دانست و از تلاش او برای استعدادیابی و انتخاب نفرات حمایت کرد. با این حال تأکید کرد تا زمانی که باشگاه‌ها بازیکنان را در اختیار تیم امید قرار ندهند و بازی‌های تدارکاتی و رسمی وجود نداشته باشد، هیچ مربی نمی‌تواند در تیم امید نتیجه بگیرد و ناکامی ۵۲ ساله فوتبال ایران ادامه خواهد یافت.

او درباره پروسه استعدادیابی گل‌محمدی و دستیارانش می‌گوید: «باعث افتخار است که مربی فهیم و با دانشی مثل یحیی گل‌محمدی در رأس تیم امید قرار گرفته است. تیمی که به قول معروف امید کشور است و متأسفانه ۵۲ سال است که در حقش نامردی شده و به حقش نرسیده است. امیدوارم گل‌محمدی با این استعدادیابی که انجام می‌دهد و نفراتی که انتخاب می‌کند، بتواند نتایج مطلوب بگیرد و بازیکنانی که انتخاب می‌کند در اختیارش قرار بگیرد.»

او معضل تیم امید را عدم همکاری باشگاه‌ها برای در اختیار گذاشتن بازیکنان می‌داند: «حسین عبدی و کادرش، متأسفانه نتوانستند هیچ کاری انجام دهند چرا که نفرات به آنها اعلام شده بود. حالا گل‌محمدی فرصت کافی دارد و می‌تواند نفرات را با دقت بیشتری انتخاب کند. اما آیا باشگاه‌ها در خردادماه که اوج بازی‌های لیگ برتر است و بازیکنان در لیگ بازی می‌کنند، آنها را در اختیار تیم ملی امید قرار می‌دهند تا با بازیکنان در اردو تمرین و بازی کنند و برای مقدماتی المپیک آماده شوند؟ قطعاً این اتفاق نخواهد افتاد که خود معضلی بزرگ است.»

مهدوی با اعلام آمادگی برای کمک به تیم امید گفت: «من خیلی از بابت پروسه استعدادیابی گل‌محمدی خوشحالم و خودم در هر شرایطی کمک‌شان می‌کنم و نفراتی که در ذهن دارم را حتماً به آنها اعلام می‌کنم. در نهایت همه اینها بازیکنان بزرگی در کشور می‌شوند و در تیم فیکس بازی خواهند کرد اما روزی که اردوهای تیم ملی تشکیل شود، هیچ‌کدام از اینها در اردوهای گل‌محمدی و تیم امید شرکت نخواهند کرد.»

او با تفکیک مسأله کشف استعداد و حفظ آن توضیح داد: «یک مسأله کشف استعداد است و یک مسأله حفظ آن. ما از نوجوانان با حسین عبدی استعدادیابی انجام دادیم. این نوجوان‌های زیادی که به رده‌های جوانان و امیدها و بزرگسالان رسیدند، الان ۷۶ نفرشان در لیگ برتر فیکس بازی می‌کنند و عضو تیم‌های مختلف فوتبال ایران هستند. ولی در نهایت خیلی از فوتبالیست‌ها می‌گذارند و می‌روند چرا که به آینده و زندگی‌شان فکر می‌کنند که حق مسلم‌شان هم است؛ از آن طرف باشگاه‌ها را داریم که در پروسه استعدادیابی همکاری نمی‌کنند و همچنین مربیان رده‌های بالاتر ملی که از این استعدادها استفاده نمی‌کنند و این ستاره‌ها یا از تیم ملی خط می‌خورند، یا فوتبال‌شان نابود می‌شود، یا فقط به باشگاه می‌رسند.»

مهدوی در واکنش به این موضوع که این چرخه می‌تواند ادامه پیدا کند و به جاهای خوب برسد، اما یک جا قطع می‌شود، گفت: «اگر دقت کرده باشید، تیم‌های پایه تا ۱۸ سالگی حساب می‌شوند و از ۱۸ سالگی به بعد بزرگسال محسوب می‌شوند. متأسفانه تیم ملی امید را پایه می‌گویند، در حالی که ۱۸ سالگی بزرگسال حساب می‌شود. الان نفراتی که قلعه‌نویی دعوت کرده، چند درصدشان از بچه‌های تیم ما و پایه است؟ معضل ما نداشتن روزهای رسمی برای تیم امید است. اگر برنامه بهتری وجود داشت تیم امید در ناگویا قهرمان می‌شد، چرا که بهترین تیم را داشتیم. این معضل دائمی ۵۲ ساله است و باز هم ادامه خواهد داشت. گل‌محمدی یا سر الکس فرگوسن، هر کسی را بیاورند، این اتفاق با نداشتن بازیکن و بازی‌های تدارکاتی تکرار می‌شود. برای اینکه این ۵۲ سال بیشتر نشود، اولین اقدام این است که تمام نفراتی که گل‌محمدی انتخاب می‌کند، در لانگ‌لیست ۸۵ نفره، و سپس در لیست ۵۰ نفره ثبت‌نام، همه در اختیارش قرار بگیرند اما بعید می‌دانم این اتفاق بیفتد.»

